

עפ"ג 27389/02/14 - אמיל אמירמוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

16 מרץ 2014

עפ"ג 27389-02-14 אמירמוב נ' מדינת
ישראל

לפני:

כב' השופט אברהם טל, סג"נ - אב"ד כב' השופט אברהם יעקב,
סג"נ כב' השופטת הדס עובדיה

אמיל אמירמוב

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד שגיא זני

ב"כ המשיבה עו"ד רונית פוזננסקי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 43936-01-12 (בית משפט השלום בראשל"צ) בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ובהיזק בזדון שגרם לעובדת בסניף של פיצה האט בנתב"ג, שבו הוא שימש כאחראי משמרת, ונידון ל - 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ל - 5 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, לתשלום פיצוי למתלוננת בסכום של 1,000 ₪ ולחתימה על התחייבות בסכום של 2,000 ₪, בתנאים המפורטים בגזר הדין.

הערעור מכון כלפי חומרת עונש המאסר והטענה העיקרית לפי ב"כ המערער בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו, כי שגה בית משפט קמא כאשר לא קיבל את המלצת שירות המבחן להטיל על המערער לבצע עבודות של"צ, שכן הטלת עונש מאסר, ולו בעבודות שירות, תגרום לפיטוריו ממקום עבודתו החדש, שם הוא עובד ברציפות במשך 10 חודשים לשביעות רצון מעסיקו כמפורט במכתב שהוצג בפנינו ולא היה בפני בית משפט קמא.

ב"כ המערער טוען כי אכן מרשו לא היה מוכן לשתף פעולה עם שירות המבחן, והדבר עמד לו לרועץ בבית משפט קמא, אך הסירוב נבע מכך שהוא התחיל לעבוד בעבודה חדשה, לראשונה ברציפות בחייו ולא רצה להפסיד את מקום העבודה בעקבות השתתפותו בהליך טיפולי.

עוד טוען ב"כ המערער כי קביעת מתחם הענישה על ידי בית משפט קמא היה שגוי, שכן מעשי המערער באו בעקבות

יכוח מלווה בקללות הדדיות בין המערער לבין המתלוננת, המתלוננת לא נפגעה באופן קשה וכן הוא טוען שמן הראוי היה לקחת בחשבון לקולת העונש את סיכויי שיקומו של המערער כפי שעולה מהנתונים המובאים בסעיף 6 להודעת הערעור.

ב"כ המערער תומך טיעוני זה באמור בתסקיר שירות המבחן, שצורף להודעת הערעור, לפיו גורמי הסיכוי גוברים על גורמי הסיכון, שכן מדובר במערער צעיר, עובד באופן יציב לפרנסת אשתו ובנו, חלף זמן מאז האירוע ותפקודו במישורים רבים הוא תפקוד תקין.

גורם הסיכון היחיד שעמד לחובתו של המערער היה חוסר פנייתו להשתלב בטיפול, והדבר הוסבר בהעדפת המערער לעבוד לפרנסת משפחתו, לראשונה ברציפות בחייו, על פני שילוב בתהליך טיפולי של שירות המבחן.

ב"כ המשיבה מתנגדת להקלה בעונשו של המערער ומצביעה על חומרת התנהגותו נושא הערעור וכן על העובדה שיש לו עבר פלילי מבית המשפט לנוער, בעבירות כלפי רכב.

עיון בגזר הדין נושא הערעור מעלה כי בית המשפט קמא התייחס בחומרה, ובצדק, למעשהו של המערער שכן גם אם זה בא בעקבות ויכוח מילולי מרובה קללות מצדה של המתלוננת, אין בו כדי להצדיק זריקת מספריים, שהם חפץ מסוכן, לעבר המתלוננת וגם העובדה שלא נפגעה בצורה חמורה אין בה כדי להקל בצורה משמעותית בעונשו.

בית המשפט קמא לא התעלם מהנתונים החיוביים של המערער כפי שהופיעו בתסקיר שירות המבחן וכפי שנטענו על ידי בא כוחו בפניו ובפניו, ואנו רואים עין בעין איתו כי שימוש בכלי משחית לרבות ובמיוחד סכין ובמקרה דנן מספריים הוא מעשה אלים חמור המחייב החמרת העונש.

עם זאת, נוכח התמדתו של המערער בעבודתו כפי שבאה לביטוי במכתבו של המעסיק שהוצג בפניו, ואשר לא היה בפני בית המשפט קמא, לפיו המערער הוא עובד מסור, חרוץ ושאפתן שמבצע עבודתו ללא דופי לשביעות רצונו של המעסיק, גרמה לקידומו לתפקיד ראש צוות והחשש לפיטוריו באם יצטרך לרצות עונש מאסר בעבודות שירות במשך 4 חודשים, מצאנו לנכון לקצר במידה מסוימת את משך תקופת עבודות השירות מתוך תקווה שהדבר לא יגרום לפיטוריו.

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את הערעור ומחליטים כי המערער ירצה חודשיים מאסר בעבודות שירות על פי החלטת הממונה על עבודות שירות ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת.

המערער יתייצב בפני הממונה על עבודות שירות לקליטה והצבה ביום 22.4.14 בשעה 08:00, על מנת שיקבע מקום ומועד לתחילת ביצוע עבודות השירות ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת.

יתר חלקי גזר הדין בת"פ 43936-01-12 (בית משפט השלום בראשל"צ) יעמדו בתוקפם.

ניתן והודע היום י"ד אדר ב
תשע"ד, 16/03/2014 במעמד
ב"כ הצדדים והמערער.
אברהם טל, סג"נ,
אב"ד

הדס עובדיה, שופטת

אברהם יעקב, סג"נ